UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

L ante Y

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

mĩo fouet inſomnẽ lõgę noctis laborẽ cãtilenę ſuauitate ſolatur. Hęc auis a poetis q̃nq̃ꝫ dicitur Atthis. quaſi Attica. mar. Sic vbi multiſona feruet. ſacer atthide lucus.

Luſcus proprie q̃ altero captus ẽ oculo. qualis fuit Annibal. de quo Iuue. Portaret belua luſcum. Q̃nq̃ꝫ tñ dicitur q̃ ẽ hebetioris viſus. Aluſcus fit Eluſco aſ. qđ ẽ luſcum facio ⁊ oculũ eruo. Scribit Iulianus iureconſultus Aquilia lege teneri q̃ eluſcauerit diſcipulum in diſciplina.

Luſcitus pe. p. q̃ hebeti viſu ẽ: ⁊ q̃ melius noctu q̃ꝫ die videt.

Luſciolus: ſiue luſcioſus: ⁊ luſicroſus dicitur qui propter vitiũ oculorũ parũ videt. ꝙ. ſ. luſcos imitet̃ q̃ dari⁹ veſperi q̃ꝫ meridie cernit vt inq̃t Feſ. Plau. in mili. ędepol tu q̃dẽ cęc⁹ nõ luſcioſus es. Ply. Sanguine hirci ſanari luſcioſos putat Hos gręci myopes ⁊ nyctilopas vocãt: morb⁹ ipſe lucio vocatur. Sunt qui ita diſcernant. vt luſcioſi dicant qui ad lucernam non vident myopes qui minutius cernunt.

Luſitania: pars vlterioris hiſpanię q̃ꝫ nũc portugalliam appellant. Scribi. Ply. Luſum liberi patris ac lyſam cum eo bacchantẽ nomen dediſſe luſitanię. Hęc oceano occidentali alluitur: in qua eſt ciuitas emerita: ⁊ portugallię regnum. Luſitanum littus pollet gemma ceraunio. quod indicis pręferunt. Aduerſus vim fulgurum creditur opitulari.

Luſito as. pe. cor. frequentatiuũ ẽ verbi ludo. Plau. in cap. Nã vbi Illo adueni quaſi patricijs pueris: aut monerulę: aut anithes aut cothurnices dantur qui cum luſitent.

Luſori⁹ a. ũꝫ. qđ ad ludũ ſpectat: vt tabl'a luſoria q̃ teſſer| ludit̃

Luſtrũ ferarꝫ habitaculũ ĩ ſyluis a luto ꝙ fit lutoſa lacuna Uir. Nõ abſũt illis ſaltus ac luſtra ferarũ. Aq̃ ſimilitudine ij q̃ in locis abditis ac ſordidis deſidię ⁊ ventri indulgẽt in luſtris vitaꝫ agere dñr. propter qđ ⁊ luſtra dñr popinę ⁊ lupanaria vbi habitãt lupę. i. meretrices. Cic. li. ij. phil. Cũ oẽs ĩpuritates ĩpudica in domo quottidie ſuſceperis vino luſtriſq̃ꝫ cõfectus. Ideꝫ Caſio. Quę aũt in luſtris ⁊ in vino cõmentatio potuit eẽ: Et luſtrũ đr ſpatiũ q̃nq̃ꝫ annorꝫ. a luẽdo. Hoc ẽ ſoluendo. ꝙ quinto quoq̃ꝫ anno vectigalia ⁊ tributa ſoluebantur ⁊ vrbs luſtrabat̃. i. ſacris purgabat̃ q̃ purgatio vrbis ẽt luſtrũ dicebat̃. Liui. li. ij. Omnis cẽturię ⁊ ęq̃tes in campum martiũ cõuocati ſue oue tauro cęſis immolarũt: qđ luſtrum eſt dcm̃: ſicq̃ꝫ a ſacrificio illo cenſus obtinuit nomen luſtri. Quia v̊o cẽſus ipſe ſiue luſtrũ ſingulis q̃nq̃ꝫ annis habeatur cenſorũ magiſtratus inualuit conſuetudo: vt luſtri appellatione ſpacia quinq̃ꝫ annoruꝫ appellent̃: hinc Armiluſtrum.

Luſtro as. circũdo Lact. li. ij. Sed luna que orbẽ illuꝫ ſigniferũ xxx. dierꝫ ſpatio luſtrat. Interduꝫ luſtrare ſignificat expiare. Liui. li. iij. Ibi inſtructũ exercitũ oẽm ſue tauris trib⁹ luſtrauit. Interdũ aſpicere agnoſcere. Cicer. lib. iij. offi. Sed cum omnia ratione atq̃ꝫ aĩo luſtraueris. ĩterdũ ſeq̃. Uir. At mecũ raucis tua dũ veſtigia luſtro. Interdũ patefacere clarificare vt idẽ poſtera phębea luſtrabat lampade terras. Interdum Inumbrare. vñ luſtra ferarũ cubilia ⁊ lupanaria ꝑ cõtrariũ dicimus q͛ parũ illuſtrant̃. Interdũ circũſpicere. Uir. li. iij. Omnia colluſtrãs hanc primũ ab littore claſſem cõſpexi venientẽ. Et luſtrare: qđ vulgo đr monſtrã facere. Cuius ſnię duo ſunt verba Recognoſco. ſ. ⁊ recenſeo. Huius verbi cõpoſita ſunt Colluſtro qđ eſt circũſpicio. Ci. li. v. tuſ. Ego aũt omnia colluſtrarẽ oculis aĩaduerti colũnella. Illuſtro. pluſtro: qđ eſt ꝑfecte circũreuideo. Liui. li. j. Hercules ad primã auroram excitus cũ gregem perluſtraſſet oculis.

Luſtror. ſtraris deponens ſignificat ſcortor a luſtris abditis locis. Plau. in pſeu. Luſtrant̃ luxant̃ comedunt quod hñt.

Luſtralis ⁊ hoc luſtrale: quod ad luſtrũ ꝑtinet. Liui. li. j. Sacrificium luſtrale in diem poſterum parat. Luſtralia extra veteres dixerunt prępinguia eo ꝙ luſtralis ideſt q̃nquennalis bos dicitur eſſe perfectę ętatis.

Luſtricus. a. um. vñ luſtrici dies infantiũ appellant̃ puellarum octauus puerorꝫ nouus: q͛ his infantes luſtrant̃: ⁊ noĩa eis imponunt̃. Et q̃ eos luſtrant luſtratores vocant̃: ⁊ fęmininę luſtratrices: ⁊ qui luſtrantur luſtrati nominantur.

Luter: vas quo vinum diluit̃ ideſt aqua miſcet̃. Nam ⁊ luto ⁊ loto. pro diluo a veteribus vſurpatum eſt.

Lutũ: cęnũ ſiue ſordes: hꝫ primã correptã. Iuue. compoſitiſq̃ꝫ luto nullos habere patentes. Hinc luteus lutea luteum qđ eſt ex luto. Tibu. ſed nimius luteo corpora tingit amor. Fit aũt Lutuꝫ a luo. is. αλλα απαντά ταυτα απο τοῦ λυειν ως ανωλελεχαμεν

Luto. as. luto inficio. vñ lutatus luto infectus. A luto fiunt ꝯpoſita. Deluto ⁊ Eluto. de q̃b⁹ ſupra in dictione De luo dcm̃ ẽ.

Luteſcere ſignificat lutum fieri.

Luteus color rubeus ſanguinolẽt⁹. nã ẽ ſanguini ꝯſimilis α λυθρου q̃ ẽ cruor. Gel. latinũ putat: ⁊ a luce deduci Ait enĩ lute⁹ cõtra rufus color ẽ dilucidior. vñ nomẽ quoq̃ꝫ factũ videt̃. Alij a luo ꝙ ſit q̃ſi dilutus hoc ẽ ſolutus ⁊ decoloratus rufus Eſt enĩ luteus color dilutior rutilus q̃lis ẽ color auri. vñ violę eius coloris luteolę dñr. Et lutea hęrba q̃ chryſocola tingit̃: q̃ nãꝫ lini ſeu lanę hꝫ ad ſuccũ bibendũ. Et vitellũ in ouo ouiluteũ vocam⁹. Idẽ color cęrinus appellet̃ a Cęrę colore Idẽ ⁊ flãme⁹ đr. Ply. Lutei video honorẽ antiq̃ſſimũ in nuptialib⁹. flãmeis totũ fęminis cõceſſuꝫ. Hinc flamea appellabãt veſtimẽta lutei coloris q̃bus flaminica vtebatur. Luc. Lutea demiſſos vellarũt flãmea vultus. Hui⁹ noĩs prima ꝑducit̃. ꝑſius. Iã chlamydes regũ iã lutea gauſapa captis Iuue. v̊o ꝑmã corripuit. Incude ⁊ luteo vulcano ad rhetora miſit. Luteol⁹. dimi. Uir. Mollia luteola pingit vaccinia calta

Luxo as. ſoluo. Ply. li. xvij. Aut circũfoſſor: vel ẽt ſubarator ĩprudens luxauit radices. vñ luxa ſiue luxata membra dicuntur locis ſuis mota ⁊ ſoluta. Et luxati dñr quorꝫ mẽbra ſuis locis mota ſũt. Idẽ. Althee radix decocta luxatis ꝓdeſt. Hic luxurioſi dicti ſunt q̃ in re familiari profuſi atq̃ꝫ ſoluti ſunt.

Luxus us. luxuria ⁊ luxuries nõ ſolũ ꝓ re venerea ſꝫ ẽt ⁊ fere ſpꝓprieq̃ꝫ ꝓ oĩ ſuperfluitate ⁊ nimia ꝓfuſione ⁊ ſumptuoſiore cibi veſtitus ⁊ aliarũ rerũ cura dici ſolent. Ci. li. j. off. Intelligim⁹ quã ſit ſtirpe defluere luxuria delicate ac molliter viuere. Idẽ ĩ Uer. act. j. Quas res luxuries ĩ flagitijſ: crudelitas in ſupplitijs: auaritia ĩ rapinis ⁊c̃. Uir. li. j. ge. Luxuriẽ ſegetũ tenera depaſcit ĩ hęrba. Idẽ At domus interior regali ſplẽdida luxu. Inſtruit̃. Luxus ẽt ꝓ ſplẽdore ponit̃. Claud. li. ij. Sub tua purpurei veniẽt veſtigia reges ꝯpoſito Luxu

Luxurioſus. oſa. oſum ponit̃ pro nimiũ abũdãti. Ci. de ora. Hẽ mare. ſitire agros lętas ſegetes: luxurioſa frumenta. Tũc enĩ in ſegetes ſolent ĩmitti oues vt eas paſcant.

Luxurio rias. ⁊ rior. aris. ſi Diomedi credimus hanc habent diſtantiã. ꝙ luxurio ſit in laude: luxurior ĩ crimine. Sıḡt luxurio nõ laſciuiã mẽtis ſꝫ habitudinẽ corporis. Uir. li. iij. ge. luxuriatq̃ꝫ toris animoſum pectus Cor. Seuerus. Luxuriant̃ opes atq̃ꝫ odia longa grauant̃. Utrũq̃ꝫ tamẽ ꝓ ſuperabũdare profundere ⁊ laſciuire ſmorbiezare ponit̃. Ply. lib. xviij. Aliqui in frigidis ab eq̃noctio autũni: in calidis ſeri⁹ ne ante hyemẽ luxurient Tibul. Luxuriant aĩ rebus plęrũq̃ꝫ ſecũdis. Liui. li. j. poſitus externorũ periculoruꝫ curis ne luxuriarent̃ ocio animi quos mot⁹ hoſtium diſciplinaq̃ꝫ militaris continuerat. Columel. li. iij. cacumina virgarum ne luxurientur dimitilato. A luxorior fit cõpoſituꝫ. Eluxurior: quod eſt extra luxurior. Idem in eodem. Qui ſi pingui agro validis vites depoſueris pampinis magis eluxuriabuntur.

L ante y

Lyęus cũ diph. dictus eſt bacchus λυω ſoluo eo ꝙ mentem ⁊ membra vinũ diſſoluat vnde ſequitur paralyſis. Uir. Regales inter menſas laticemq̃ꝫ lyęum.

Lycus nomen proprium viri quo nomine multi vocati ſunt: Unus troianus. de quo Uir. Fata lyci. Alter theban⁹ ignobilis q̃ regẽ thebanũ occupauit. Itẽ alius theban⁹ rex. Ali⁹ pardionis filius q̃ a ſe lyceã nominauit Alius lychaon Caliſtoos pater arcadię rex qui cum ſolutus eſſet hoſpites necare: in lupum a Ioue conuerſus eſt. Fuit ⁊ alius lycus priami filius. Itẽ Lycus fluui⁹ aſſyriorũ q̃ Tygri ĩmiſcet̃ Ouid lib. iiij. de pon. Huc lycus huc ſagaris peneuſq̃ꝫ hypaniſq̃ꝫ cratiſq̃ꝫ. Et lycus gręce: lupus latine dicit̃ ab λυκος ideſt a

prima luce ꝙ id tempus maxime aptum ſit rapiendo pecoꝛi
Lychaonia:regio aſię quę totius Aſię medium quodaʒ modo
locum ⁊ arcem occupat.Sunt qui ſcribant lychaoniam eſſe
ptem Archadię quę in peloponneſo ſita eſt: a lychaone rege
Arcadię cognominatā.Alychaonia ſit lychaonius onia oni
um.Ouid.de triſ. Quęqʒ lychaonio terra ſub axe iacet.
Lychaones populi ſunt in aſia minoꝛe pꝛope lyciam vt ptolo-
mę.lib.quinto ſcribit.
Lycius Apollo dictus eſt a lyco lupo:ꝙ ſicut lupi pecoꝛa rapiūt
ita ipſe humoꝛē haurit radijs.pſci grecoꝛū pꝛimā lucē q̄ pꝛęce
dit ſolis oꝛtū λυκην appellarūt απο της λυκος ideqʒ tē
poꝛis hodieqʒ lycophos cognominānt. Lycij appollinis oꝛa-
culūqʒ i lycia maxime claritatis fuit ob lupoꝝ iterfectionem
Lyceus cū diph.mons arcadie q̄ pani deo ſacer ē ⁊ vbi tēplum
bicoꝛnis faun.a quo lycea ludicra illi ſacrata: a nobis luper-
calia ſūt dicta a lupis q̄ ad expiandos manes fiebāt.Ouid.li.
ij.faſt.Faunus i arcadia templa lycęus habet.Dictus lycęus
απο των λυκων. ideſt a lupis quibus pꝛopter frequen-
tiam pecudum abundabat.
Lyceum fuit athenis ſchola Ariſtotelis ſicut Academia plato-
nis i q̄ περιπατων.ideſt deambulās philoſophabaẗ. vn-
de peripatethicoꝛū nomē effulſit. Fuit ⁊ lycęū gymnaſiū Ci
ceronis i tuſculano a noīe ſcholę ariſtotelice.de quo li.j.ō di
ui.ſic refert. Nuper cū oēm cū. Q fratre ituſculano diſputa-
tū ē. Nā cū ambulādi cā in lycęū veniſſemus.id. n.ſuperioꝛi
gymnaſio nomen eſt. Huius noīs. penultima pꝛoduciẗ a Ci
cerone in illo verſu. Jnqʒ academia vmbꝛifera nitidoqʒ ly-
cęo ſuderunt claras ſęcundi pectoꝛis artes: qꝛ dichꝛona.
Lycia pꝛouincia ſeu regio i minoꝛi aſia:finis pamphilię ex par
te oꝛientali ſic cognominata a lyco pandionis filio hęc Ter-
mile pꝛimum dicebatur ſicut Hero.li.j. ſcribit. Jn ea patera
vrbs xanthus fluuius ⁊ chimęra mons. Jbi regnauit Rha-
damantus Jouis ex europa filius Hinc lycius lycia lycium
Uirg.vnamqʒ lycios fidūqʒ vehebat oꝛontem.
Lycon nomen phi pythagoꝛici. Fuit ⁊ alius lycon ſocraticus.
ſiue paripatethicus eloq̄ns ⁊ in dicēdo ſuauis adeo vt pꝛo ly
con glycon nominaretur:qꝺ ſignificat dulcedinem. Hoc fuit
cultu ⁊ veſtium mollicie nitidiſſimus: Lucta ⁊ pilari luſione
exercebatur:pijt podagrę moꝛbo annos natus. lxxiiij. Ter-
tius lycon:fuit poeta. Quartus. Epigrammatū ſcriptoꝛ.
Lycaſtus:vrbs Cretę:a lupoꝝ multitudine q̄ ibi eſſe ꝓhibetur
Lychnus:latine lucęrna. Uar. Lucerna a luce dicta ē aut ab eo
qꝺ vocāt gręci λυχνον. Plau. Lychnū emūge paꝝ ꝑ vt vi
deat anus vbi pedes ponat. Hinc Ellychniū qꝺ lucernis ad
hibeẗ:ad lumē pſtandū. Eſt enī funiculus ille q̄ i cēſus flā-
mā nutrit. Lychnus penſilis eſt qm̄ vulgo lāpadē vocāt.vn̄
ſcribit Ply.li.xxxiiij. Lychnos penſiles indelubꝛis placuiſſe
q̄uis ⁊ de cādelabꝛis oꝛichalceis dici poſſit lacunaribus ap
penſis ſicut veteres lychnū penſilē dixerūt Dr̄ ēt hęc lychnia
Ser.vo oñdit lychinus dici nō lychnus cū pꝛimā coꝛripi di-
cat:quod fieri non poſſet niſi poſt ch.ſequeretur.i ⁊ triſylla-
bum fieret. Uirg. Dependent lychini laquearibus aureis.
Lychnites pe.pꝛo.marmoꝛ.album quod in paro inſula effodie
batur ſic cognominatū ꝙ ad lucernam in cuniculis cęderet.
ſicut. Ply.lib.xxxvj.teſtatur. Eſt ēt hoc nomine gēma ardēs
a lucernarum accenſarum pꝛecipua gratia.
Lychnuchi gr̄ce nominānẗ q̄cq̄d lucernas ſuſtinet:q̄ſi lucernifer.
Lychnobij dicti ſunt q̄ loco dieꝝ noctibus vtunẗ: ⁊ ad lucernas
viuūt quaſi lucernarij: vt Seneca in vltima epiſtola. Nihil
conſumebat niſi noctem. Jtaqʒ credo dicentibus illum q̄buſ
dam auarū ⁊ ſoꝛdidū. vos inquit ⁊ lychnobium diceris.
Lyciſca:canis natus ex lupo ⁊ cane. hūc Ply. Crocutaʒ vocat.
Lyciſſa:canis eſt nomen a lyco lupo. vel quaſi laceſſa ideſt ex la
conia qꝛ inde veniunt optimi canes.
Lycophos.qꝺ nos pꝛimū tp̄s lucis nominamus.
Lycophꝛon.periandri coꝛynthioꝝ tyrānni filius. Eſt ⁊ nomen
poetę gręci. Sui. λυκοφρωμ χαλκι Δευςεπο εβοιας
υιος σοκλεους θεσει δε λυκου του ρηγινου γρα
μματικος καὶ ποιντης Τραγω Διωμ.

Lycopolis: vrbs ęgypti:a lupis dicta:ꝙ ęthiopes ęgyptū incur
ſantes lupi facta acie vſqʒ ad vꝛbē elephātinā reppulerūt Jbi
ęgyptij lycopoliʒ ꝯdiderūt a beſtijs illis ei nomē iponentes.
Lycomedes Creontis filius.
Lyctos:oppidū Cretę ſub Jdomenei iperio. A quo Jdomene
us lyctius eſt appellatus.
Lycurgus nomē pꝛopꝛiū lacedęmonū regis q̄ fuit philoſophus
lacędemonijs leges ſanctiſſimas cōdidit. Aſtrictiſqʒ ciuibꝰ
iuramēto qꝺ tādiu eas intemerate obſeruarēt donec ipſe re
diret. Et e patria nūquā rediturus emigrauit. vide Plutar
chū. Fuit ⁊ alius Nemeę regionis rex ⁊ alius rex thracum.
Lychaon. Caliſtonis pater ⁊ titani ac terrę filius arcadię rex q̄
vt in fabulis fertur a Joue in lupum conuerſus fuit ꝙ Jouē
hoſpitem necare moliretur.
Lydus herculis filius ex Jole. Alter filiꝰ Athijs ⁊ frater tyrthe
ni:a quo lydia regio ē appellata. Nā cū ꝓpter terrę ſterilita
tē fratres ſimul ferenō poſſent Tyrrhenus ſoꝛte iacta diſce
dēs cū ingēti multitudine ad italiaʒ veniēs eā tenuit partem
q̄ ad mare inferū verſa ē: ⁊ a ſe Tyrrheniam nominauit. Ly
dus vo remanens. Meoniam de ſuo nomine vocitauit.
Lydia:regio in maioꝛi Aſia ⁊ Lydo Athis Męonię regis filio
⁊ Tyrrheni fratre cognominata. q̄ fluxuoſis męandri am-
nis recurſibus perfuſa ſuper Joniam pꝛocedit. phrygię ab
exoꝛtu ſolis vicīa:ad ſeptentrioneʒ miſiſię meridiana parte
cariam amplectens. Hęc antea męonia vocabatur. i hac ſūt
vꝛbes Epheſus Colophon Clazomene ⁊ phara.
Lynteria:inteſtinoꝛū diſſolutio λυω enim diſſoluo. εντερον
inteſtinum hanc noſtri lęuitatē inteſtinoꝛum vocāt cū cibꝰ
non perficitur ſed in coctus egeritur.
Lympha a noſtris aqua.permutationem eniʒ in. L.quaſi nym-
pha Nam pꝛopꝛie dicitur nympha.
Lymphare:furoꝛe vexare: vt apud Ual. Flaccū. Lymphauerat
vꝛbeʒ. Sta. Jt lymphante deo vn̄ lymphati ſiue lymphatici
dn̄r furioſi veſani bacchabūdi q̄ vitiū ex aq̄ contraxerūt:qꝺ
ē hucatqʒ illuc diſcurrere. Ply.medeẗ inſanientibꝰ lympha
ticis. Nam creditū eſt ab antiq̄s q̄ in fonte imaginem nym-
phę vidiſſet furoꝛe percipi quos gręci νυμφο ληπτος.
latini lymphatos vocant Hoꝛati.li.pmo car.mentemqʒ lym
phatam mareotio redegit in veros timoꝛes. A virgilio dici
tur lympha regina pꝛo mente commota ⁊ furiata. A lympha
etiam vt Priſcianus inquit ſit lymphoꝛ.aris.
Lymphidus.da.dum.pe.coꝛ.planꝰ politus. Clarus. Hiero. i li.
R. Elegit ſibi quinqʒ lympidiſſimos lapides de toꝛrente.
Lynx:pꝛopꝛiū nomē regis ſcythię: q̄ cū cogitaſſet occidere Tri
ptolemū a cerere in lyncem animal cōuerſus fuit. Eſt autem
lynx.ſeu lynca ex lupoꝝ ceruarioꝛū gn̄e vario collo ⁊ macu-
loſo tergoꝛe ⁊ acutiſſimo viſu. Uirg.maculoſę tegmine lyn
cis. Huiꝰ vrina ⁊ calculi in duriciem vertiẗ ⁊ ea ſit gemma
Lyncurium.gēma: q̄ e lyncis vrina coacta eſt. Ouid. Equibus
vt memoꝛant quicquid veſſicca remiſit vertitur in lapides
⁊ congelat aere tacta.
Lynceus cea.ceum. adiectiuum a lynce. vnde qui acute vident
lanceos oculos habere dicuntur Hoꝛa. in Sermo. Ne coꝛ-
poꝛis optima lynceis contemplare oculis.
Lynceus nomē ꝓpꝛiū eius qui fuit vnus ex argonautis acutiſ
ſima oculoꝝ acie pꝛęditus qui dicebat videre vltra parieteʒ
Et vt hiſtoꝛici tradunt conſpexit nouiſſimam lunā pꝛimam
qʒ eodem die in ſigno Arietę quod paucis moꝛtalium con-
tigit vidiſſe. Unde Hoꝛatius Solus nubila lynceus.
Lyndus:ciuitas rhodi vbi ſacra herculis maledictis ⁊ execra-
tionibus ſolebant celebꝛare. A qua lyndij dicti ſunt. Fuit et
altera lyndus indoꝛica regione.
Lynter generis fęmi.genꝰ paruę nauiculę e cauata arboꝛe facte
ab λουτρομ.teſte Priſci.pma diph.abiecta o: ⁊ n iterpoſi-
ta. Cōſtāt aūt lyntres ex ſingulis arboꝛibꝰ q̄ vulgo caue dicū
tur ad traijciēdas flumīe trabes Uirg.lib.j.ge. Cauat arboꝛe
lyntres. Hę.n.nō i pelago ſʒ in fluuius ſtagniſqʒ palo aut cō-
to aguntẗ.ponitur etiaʒ quandoqʒ ꝑ quondam dolij genere
vt oſ[illegible]it Caton. Tibul.ꝑ nauia q̄ eſt lignū cauatum vt na-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

uis poſuit q̄ ī vindemijs ruſtici vti ſolent. aut mihi ſeruabit
plenis in lyntribus vuas: p̄ſſaq; veloci candida muſta pede
Lyptote dici poteſt apud nos defectiua. Nam ab λεπτω qd̄
deficio eſt deducitur. Figura eſt cum minus dicitur: ⁊ plus
intelligitur: vt apud Uirg. Quid prodeſt ꝙ me ipſe nō ſper-
nis amyntha ideſt libentiſſime amas.
Lyra inſtrumētū muſicū vbi quot ſunt fides: tot reſonant vo-
ces. απο του λυρειν. qd̄ ē canere. Hic poetę lyrici dicti ꝙ
ad lyrā ſua carmina cātabāt: ſtatuebaturq; eis chorus quin
quaginta virorū ac tauro donabant̄. Et carmē ipſuꝫ lyricuꝫ.
Hāc eādē poetę chelym vocāt. Et lyra ſignuꝫ cęleſte ē. Uar.
li. ij. de re ruſti. Hoc ſm̄ aſtri exortū facio qd̄ gręci vocant ly
ram fidē noſtri. Lyra cedit quarto nonas februarij: vel ſecū
dū aliquos kalendis februarius ⁊ noctu quādo occidūt ter-
ga leonis vt Higinus ait. Ouid. Illa nocte aliquis tollēs ad
ſydera vultū dicet vbi ē hodie quę lyra fuit heri. Hāc lyram
effecit. mercyrius in mituleno mōte arcadię īde Orpheo tra
ditā dicūt. alij autumāt cōceſſaꝫ orpheo ab appollīne poſt re
pertā cytharā īterfecto orpheo muſę in cęlo lyraꝫ collocaue-
re. alij dicūt eē lyrā Arionis Citharędi q̄ fuit tēpore Cipſelli
tyranni corynthiaci q̄ primus fuit omniū citharīſtaꝝ. a lyra
etiam cuius prima corripitur fit. Delyrus. a. um. pe. cor.
Lyricen pe. cor. q̄ lyra canit: cuius ſigtionis ē ēt lyriſtes. Sido
nius. alceo potior lyriſtes ipſo. Sic. n. dr̄ lyriſtes: vt pſaltes.
Lyſander lacedęmon homo factioſus qui odium totius gręcię
in lacedęmonios concitauit: ⁊ a thebanis occiſus fuit: qui ly
caonem regno expulit.
Lyſanias orator gręc⁹ alter fuit Arcas q̄ lycaonē regno expulit
Lyſias: orator iucundiſſimus de quo Quinti. Lyſius arcadicę
fluuius ad cuius radices eſt ęſculapij tumulus.
Lyſimacus macedo clarus Calliſthenis diſcipul⁹. alter fuit vn⁹
ex Alexandri principibus. Lyſimachiam vrbs helleſponti q̄
terrę motu corruit.
Lyſippus clariſſimus ſtatuarius qui ad ſexcenta decem opera
feciſſe traditur: quę ſingula arti claritatem dare potuiſſent.
Hic teſte Quint. ad veritatem optime acceſſit. Prop. Gloria
lyſippo eſt animoſe fingere ſigna.
Lytta: gn̄s vermiculi qui naſcitur in lingua canum. Hic ſi infan
tibus catulis eximit̄ nec rabidi fiunt: nec faſtidium ſentiunt.

Tranſit per deri-
uationes in. n. d. vel t. vel. c. vel. q. ſeq̄n
tib⁹ vt tātū tādūdē. Idē idētidē. Eoꝝ
eorūdē. Nū nūcupi nūq̄s nūq̄ circun
quaq; tanq̄ nanq;. q̄q̄ quēq; quāq;
q̄cūq;. Similiter Am prępoſitio ſeq̄n
tib⁹. f. vel. c. vl̄. q. mutat. m. in. n. vt An
fractus ⁊c̄. Uide ī dictiōe Anfractus.
Macarius nomen viri proprium: ⁊ latine dici poteſt Beatus
macarius mos beatitudo.
Macedonia: regio a Macedone Oſyridis Iouis filio dicta ē.
Habꝫ macedonia ab oriente traciū limitē. Ab occaſu ioniuꝫ
pelag⁹ a meridię epiro terminet̄ a ſeptentrione hꝫ dalmatię
partem. Hęc teſte plynio. lib. xxxi. ollim centum quinqua-
ginta populorum duobus inclyta regibus. philippo. ſ. ⁊ Ale
xandro. quendamq; terrarum imperio.
Macedo: pe. cor. Qui macedoniam habitat. Luc. lib. vj. Cum ti-
bi ſacrato macedo ſeruetur in antro.
Macedonicus. nica. nicū. poſſeſſiuū a macedonia. vn̄ mare ma
cedonicū qd̄ ē ęgęi pars: ⁊ īcipit a pallene mōte q̄ thracię fi-
nē facit. Extēdit̄ vſq; megarā quo iſthmos īterpoſit⁹ miſceri
ęgęū ionio n̄ ꝑmittit: Cui⁹ littora a ciuitatib⁹ nomē accipiūt.
Macellū loc⁹ quo venalia oīa q̄ ad victū humanū ꝑtinebāt cō-
trahebāt̄. Plau. in aul. Uenio ad macellū rogito piſces: indi
cāt caros: agninā carā: carā bubulā: vitulinā: cetū: porcinam
cara oīa. Cice. Si epicuri de voluptate liber corroſus eēt pu
tarē annonā in macello cariorē fore. Dictū macellū a Ma-
cello quodā viro q̄ in vrbe latrociniū exercebat quo dam-
nato cēſores hęmilius ⁊ Fuluius ſtatuerūt vt in domo eius
opſonia venderent̄ redactis in fiſcū eius bonis. Alij macel-
lū dicunt ꝙ ibi fuerit hortus quē macellū a lacedęmonijs ap
pellatū ferūt. Et Iones hoſtia hortorum macellotas voca-
bāt. Donat⁹ a mactādis pecoribus deriuat. Sūt ⁊ q̄ a mace-
rādo dici exiſtimēt ꝙ pecora dū eo ducunt̄ ibiq; tenent̄ ma
cerant̄. vn̄ ⁊ macellū diminutiuū ꝓ macilento ponit̄. Lucil.
li. vj. Si noſtri nō magnus homo eſt naſutus macellus.
Macellarius q̄ macellū exercet nō ſolū carniū ſꝫ oīum opſonio
rū: quin ēt panis ⁊ frumēti venditor: q̄ppe hęc oīa in macel-
lo venū dabant̄. Uar. Duo ſūt ornithonis gn̄a. Unū delecta
tionis cā alterū fructus cauſa quo genere macellarij ⁊ in vr-
be quidam habent loca clauſa ⁊ rure maxime conducta.
Macer macra macrū a męrore fit: ⁊ exilē extenuatūq; ſigt. Uir
gilius heu heu q̄ pingui macer ē mihi tauſus ī aruo: Colu. li
bro ſecūdo. Nā vel pinguiſſima vel macerrima humo iacit̄
Macies: macritudo ⁊ macor. extenuationē ſigant Apul. vn̄ iſta
tā ſubita macies ⁊ tāt⁹ pallor: pla. Oſſa atq; pellis: vt miſer
macritudīe. pac. cōpuſq; meū tali męror̄ error̄ macor̄ ſonet
Macilētus plenus macie. Feſtus Macilēti macie attenuati.
Macreo macres: macer ſuꝫ. a quo Macreſco. macer fio. Col. li.
vj. Dabimuſq; operā ne penuria cibi macreſcat pec⁹. Uar.
Qui eaꝝ aſpect⁹ ad deſideriū macreſcē facit volucres īcluſas
Maceo maces macui idē qd̄ macro: a quo Maceſco maceſcis
macer fio. Colu. li. ij. Cōſtat arua ſegeſtib⁹ eius ſcilicet ordei
maceſcere. Uarro. Tū ꝓpter laboreꝫ aſperant̄ ⁊ maceſcunt.
Macio macias macrum facio. Cuius cōpoſitum eſt Emacio:
quod eſt valde macio. Columella libro quinto. At certe ī or
dinarijs vitibus vtiq; obtinendum eſt: ne pluribus flagel-
lis emacientur niſi ſi futuris ꝓpaginibus proſpiciemus.
Macero maceras cā ad corpus refert̄ ſigt attenuo ꝯtero. ab eo
qd̄ ē macer. Hora. li. j. car. Qm̄ penit⁹ lētis macerer ignibus.
Pla. ī ca. Multos iſte morbus hoīes macerat: Cum aūt ad
aīuꝫ ſigt affligo. Lact. li. vij. Nec ad oculos ſomnos accedet
ſꝫ aīas hominū ſolicitudo ac vigilia macerabit. ꝓprie tamen
macerare ē mollificare vt fit cū q̄ppiā tamdiu ī aq̄ tenet̄ do
nec tenereſcat. Ter. ī adel. Salſamenta h̄ o ſtephanio fac vt
macerēt̄ pulchre. Col. li. j. piſcinas duas alterū q̄ anſeribus
pecoribuſq; ſeruiat: alteraꝫ in qua lupinum: vlmi vimina ⁊
virgas: atq; alia q̄ ſunt vſibus noſtris apta maceremus.
Macereſco maceratus fio. Cato de re ruſti. Frumēto curgulio
ne noceat neumures tangant lutum de amurca facio. palea-
rum paulum addito finito macereſcant.
Macro macras cui⁹ ꝯpoſitū ē Emacro: qd̄ ē valde macer fio.
Ply. li. xviij. Terram emacrari. hoc ſatu. ſ. milij exiſtimātes.
Maceria: ⁊ maceries paries ſiue mur⁹ vel ꝯgeries lapidū ī vnū
ꝯpactoꝝ ſine cęmēto aut alio gn̄e ferruginis quo vineę clau
di ſolēt. Ter. ī adel. Iube hāc macerię dirui. Uar. trīaliter li.
iij. Quis ignorat ſepta emacerijs ita eē oportere ī leporario:
vt tectorio tecta ſint ⁊ ſit alta. Cato. d̄ re ruſti. Macerias ex
calce cęmētis ſilice vti dn̄s oīa ad opus p̄beat. Qn̄q; Mace
ria dr̄ membrana ſecundinarū quā alio nomine Steram ap
pellāt. Hiero. in Gn̄. Quare diuiſa eſt ꝓpter te maceria: Et
maceries dicitur macilētia. A fra. Si ille hoc nunc ſentit face
re illi ſatis vis quanta illius mors ſit maceries tibi.
Macto mactas īterficio. Lact. li. ij. Mactant̄ greges hoſtiarū.
Plau. ī Am. At ego certe crure excruciatū mactabo. Tractū
ē a ſacris vbi mactari oues dicunt̄ q̄ īmolant̄. Uirg. Et ni-
grā mactabis ouē. lucūq; reuiſes. Dictū ē aūt Macto: quaſi
magna auctoritas hoc ē augeo. Nā priuſq̄ victimā īmola-
rēt thus aut vinū ſup eā fundebāt. Un̄ mactū eē taurū dice-
bāt thure vl̄ vino cumulatā hoſtiā ⁊ magis auctā Hic Ma
ctare magna augere veteres vſurparūt. Ci. Ferūt laudibus
mactāt honorib⁹ ꝑ trāſlationē qn̄q; mactare ponit̄ ꝓ malo
afficere ſeu male tractare. Plau. ī aul. Dotatę mactāt malo ⁊
damno viros. Qn̄q; ꝓ p̄cipitare. Act⁹. Aut illoꝝ copias fun
dā ī campo: aut nauis veſtras mactabo ī mare. Qn̄q; ꝓ ho-
norare Plau. Tamē honeſte mactatū reducā domū. Qn̄q;
ꝓ verberare. vnde legimus de martyribus primo ⁊ felicia-
no. Extenderūt eos milites ⁊ virgis fortiter mactauerunt.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN